

17.76x12.71	5	עמוד 1	ב חלק	'הארץ - חלק ב	15/01/2012	30412910-0
המסלול האקדמי המכללה למנהל - 2022						

יום רבין

דמוגרפיה בארון

לאמוד, לשאלה מה משמעותה של מדינה יהודית, והאם משמעותה זו כוללת את הצורך לעודד קיומו של רוב יהודי בארץ.

עקרונות מפורטים למדיניות הגירה הוצגו בנייר עמדה שכתבו שלמה אבינרי, ליאב אורגד ואמ"נון רובינשטיין, המצוטט בפסק הדין. השלושה הציעו להשתייך את מדיניות ההגירה של ישראל, בין היתר, על היותה "דמוקרטית ייעודית": "מדינה שבה מממש העם היהודי את זכותו להגדרה עצמית. בהתייחס לכך, מציין השופט לוי, כי דווקא לאור הצדקתו המוסרית של טיעון זה, "אינן זה ברור בעיני אם קו הטיעון הביטחוני שבו בחרה המדינה מחזק את עמדתה או מחלישה". לאור דברים אלו עולה השאלה אם לא בשלה העת להוציא את הדמוגרפיה מהארון.

השיבה של פליטי 1948". לדבריו, לו המדינה לא היתה מתעקשת על הטיעון הביטחוני, אלא מציגה טיעונים בדבר "הרכב האוכלוסייה בישראל, או רמותם הראויה של הסרדי הגירה", כי או "אפשר כי גם המסקנה היתה שונה".

הקשר הבליינותק בין הטיעון הביטחוני לדמוגרפי עלה גם בפ"ע הקודמת, שבה נדון חוק האזרחות בעליון, ב-2006. אז הטילו השופטים אילה פרוקצ'יה וסלים ג'ובראן ספק במהימנות הטיעון הביטחוני וסברו כי ייתכן שתכליתו האמיתית של החוק היא שימוש בחוקי הגירה כדי למנוע גידול באוכלוסייה הערבית בישראל.

פרשת חוק האזרחות תמה. בת"קופה הקרובה תרוח הממשלה בהצעת חוק לגיבוש הסדר הגירה כולל. במסגרת זו, יש לתת את הדעת, כמו צע על ידי השופט ריבלין, לשאלה "אם ככוונת הסדר ההגירה הצפוי להתייחס גם לשאלה הדמוגרפית,

בקה" לחוק תכלית חדשה: מטרה דמוגרפית. בסופו של דבר, בפסק הדין, קיבלו כל השופטים את טענת המדינה, שלפיה תכליתו של החוק היא ביטחונית. עם זאת, נראה ברור למדי, כי שופטי רעת הרוב, או לפחות חלקם, "דיכ"ו ביטחון" ו"חשבו דמוגרפיה". חלקם אף מודים בכך. השופט מרים נאור מציינת, כי תכלית החוק היא ביטחונית, אך יש לו השלכות דמוגרפיות - אלו הן "שאלות שלא ניתן לנתק ביניהן". השופט אליעזר ריבלין מסביר, כי "מדינות אירופה מחמירות את התנאים להגירה לשטחן מטעמים דמוגרפיים". והשופט ארמונר לוי, שהיה במחנה המיעוט שביקש לכ"טל את החוק, מסביר כי מדינה יהודית מחייבת "רוב יהודי מקרב אוכלוסיית המדינה", ומתערע על הטענה, שהושמעה לשיטתו בין השורות, ולפיה "שופטי המיעוט נתנו גושפנקא למה שמכונה זכות

בחלטה תקדימית, אחת השנויות ביותר במחלוקת בהיסטוריה של המשפט החוקתי בישראל, אישר בית המשפט העליון את חוקתיות חוק האזרחות והכניסה לישראל, המונע איחוד משפחות בישראל בין אזרחי ישראל לבין נתיני ה"שות הפלסטינית (כמו גם אזרחי איראן, סודיה, לבנון ועיראק).

חוק האזרחות הוא מקרה מיוחד, שבו לחוק יש תכלית משתנה: תכלית דומיננטית אחת בעת חקיקתו, ותכלית דומיננטית אחרת בעת בחינת חוקתיותו. כאשר נחקק חוק האזרחות לראשונה, ב-2003, תכליתו העיקרית היתה הגנה על הביטחון. החוק נחקק אחרי האינתיפאדה השנייה, ביוזמת השב"כ, לאחר שהתברר כי בכמה מקרים שהיקפם שנוי במחלוקת נוצלו היתרי הכניסה ליש"ר אל לצורך קידום פעולות טרור. אלא שכל שחלף הזמן "נר"